

Grups municipals

laveu.cat/latevaveu

D'acord amb el Reglament d'ús de Mitjans d'Informació per als grups municipals, cadascun d'ells disposa d'aquest espai mensual per referir-se a la seva activitat en la corporació i en el municipi i a assumptes d'interès públic municipal. Correspon als edils elaborar l'escrit i assumir la responsabilitat del seu contingut, amb total indemnitat de l'Ajuntament i de la gerència i la direcció del mitjà. Les intervencions hauran de basar-se en el respecte mutu, s'evitarà la confrontació personal i caldrà mantenir unes normes bàsiques de conducta i de cortesia pública. En cap cas es podran destinar els espais reservats a propaganda electoral o a la petició del vot.

Ei, jo les presento... i ja veiem com sortim

Sabeu que a Montcada ara és l'oposició qui té la responsabilitat de garantir l'aprovació de les ordenances? Una cosa mai vista, escolti. Petita cronografia dels fets; el govern fa l'audiència pública el 18 d'octubre per anunciar a la ciutadania d'aquest municipi el pressupost i les ordenances que faran possible les accions de govern pel proper any, doncs tenien previst presentar-ho al Ple d'octubre. Quan la van fer, tenien el suport per aprovar-les? No, no el tenien, i els irresponsables som els demés. Ens arroguen aquesta responsabilitat i, quan els hi votem en contra, encara s'empenyen.

Qui ha venut la pell de l'ós abans de caçar-lo? Ningú altre que vostès, sense haver-se assegut pràcticament amb cap dels grups municipals. Els hi agradi o no, això que han fet és posar de nou en evidència que continuen amb la L de pràctiques i cada vegada, més irresponsables.

Si incompleixen els acords pels quals els grups de l'oposició els han votat a favor en exercicis anteriors, la culpa també és de l'oposició? Clarament, no. Si un govern vol garantir-se el suport d'altres grups, estant en minoria, el que ha de fer és dur a terme els compromisos i vostès no saben què vol dir fer honor a la paraula donada, tenen la memòria molt curta per allò que no els interessa.

Es molesten perquè no argumentem el vot en contra? Molt curiós, mai ens han demanat explicacions quan hem votat a favor, a qualsevol punt del plenari i no ho hem argumentat. Si és que sí, ja em va bé, però si és que no, t'acuso d'electoralista. Va home, va!

És aquest govern el que pretén fer electoralisme, jugant amb la disponibilitat econòmica del consistori, allargant, amb el canvi del finançament, l'endeutament municipal fins al 2030, per tenir un coixí econòmic per fer cara neta, i portar a terme, encara que sigui algun petit projecte en aquests darrers sis mesos, això sí, sense valorar les conseqüències del que suposa apropar el deute municipal al 75%. Finalment, aprofitem aquest espai de comunicació dels grups per convidar-vos a l'Auditori, el proper dissabte 17 de novembre, a les 19h, en un acte obert a la ciutadania, per presentar-vos que he estat triat per la agrupació del PSC de Montcada per encapçalar el nostre projecte pel municipi i us convidem també a seguir-nos a les xarxes socials per informar-vos dels propers esdeveniments.

Bartolomé Egea

El govern continua treballant per a la gent

El Ple d'ordenances fiscals s'ha resolt amb la no aprovació d'aquestes, amb el vot en bloc de tota l'oposició. A més, aquest vot negatiu s'ha emès sense cap argument al plenari. Els grups només van intervenir per indicar que votaven en contra, sense afegir absolutament res. Això ha comportat que el Ple d'ordenances, que és un dels més importants de l'any, durés només 10 minuts, el temps de la meua intervenció com a regidor d'Hisenda i la de l'alcalde. L'oposició de Montcada i Reixac ha disposat d'un mes per revisar les ordenances fiscals i fer aportacions abans del plenari. Això és el doble de temps del que marca la llei, que són 15 dies. Cal dir que vam convocar el Ple el 8 de novembre, el dia abans de la data màxima que marca el butlletí de la província per arribar a temps perquè entressin en vigor les ordenances. L'oposició estava informada tant de les ordenances com dels terminis màxims per aprovar-les des de feia un mes.

Les reunions que s'han produït, sempre a petició del govern i mai per iniciativa de l'oposició, han resultat en escenaris estranys i diversos. Un grup feia propostes i ens deia que, encara que acceptéssim tot, no garantia ni tant sols l'abstenció. D'altres ens van transmetre el sentit de vot negatiu sense opció a negociar i alguns ni tan sols han respost les trucades telefòniques. Creiem que, tot i que les eleccions municipals es produiran en els mesos vinents, cal que continuem treballant pensant en el municipi, i no només en el resultat electoral. La responsabilitat de l'oposició no pot ser variable en funció dels dies que queden perquè la ciutadania vagi a votar.

Volem tornar a agrair la feina feta a tots i totes les treballadores de l'Ajuntament que, malgrat la situació complicada per la manca de recursos, continuen tirant endavant la corporació. Gràcies. No podem més que denunciar la falta de consideració dels grups polítics de l'oposició amb els votants, que veuen com els seus representants públics, als que van posar al Ple municipal amb el seu suport, no argumenten el seu vot i, posteriorment, intenten crear relat per desorientar. Volem animar la gent a què, tot i el menyspreu cap a la ciutadania per part d'aquests grups, continuï confiant que la política és la manera de solucionar els seus problemes.

Óscar Gil

Temps d'incerteses i cursa electoral

Vivim temps de moltes incerteses i poca o nul·la col·laboració per millorar la vida de la gent. Des de sempre el gran capital influeix a tots els nivells de la vida quotidiana, es molt difícil per a la gent d'esquerres fer polítiques que millorin el nostre dia a dia. Com deia la banda Golpes Bajos: 'Malos tiempos para la lírica', les bones intencions es queden en no res si no hi ha majories, la lògica parlamentària. Molt complicat tot plegat.

Quan estem a punt d'aprovar els pressupostos generals de l'Estat més progressistes de la història, les lògiques parlamentàries, les convulsions dels sistema, les injustícies manifestes i el poder dels lobbys es conjuren perquè res no canviï. Si us plau, forces d'esquerres, treient-nos la vena dels ulls i comencem a remar junts per aprovar millores per a la gent comuna, els treballadors, els pensionistes, els jubilats... En definitiva, els ciutadans que més pateixen la crisi econòmica i social a la que ens aboquen les dretes que representen els seus interessos perquè la banca sempre guany. L'11 de novembre, a Nou Barris, Pablo Iglesias va recordar al gran Mario Benedetti i el seu conte: 'Oh quepis, quepis, qué mal me hiciste', on s'explica perfectament que, per moltes diferències que tinguem, hem de posar-nos d'acord per raons de supervivència. L'onada de conservadorisme que recorre Espanya, Europa i el món ens ha de fer reflexionar; la democràcia està en retrocés a tot arreu, siguem capaços d'aparcar els interessos particulars de cada organització i vetllem pel bé comú i la gent a qui representem, ens hi juguem molt.

Extrapolant-lo a Montcada, el 8 de novembre, en el Ple extraordinari d'ordenances fiscals, va succeir una cosa molt estranya: tota l'oposició va votar en contra, sense argumentar les raons. El silenci que va acompanyar la fi del Ple va ésser eloqüent i les millores proposades no van aconseguir aprovar-se. El treball fet es va llençar a la paperera, segurament molts estaran penedits de la seva actitud, el retret a posteriori cap a l'equip de govern ho demostren. Les lògiques electorals primen per sobre dels beneficis al ciutadà i de l'adequació de normatives obsoletes als temps actuals i a la llei.

José Domínguez

Montcada no oblida, molts dies i nits a la presó!

Al llarg de més de 200 dies i nits, Montcada ha omplert els carrers i les places de reivindicacions i lluites solidàries. Hem omplert els carrers de democràcia i de llibertats, hem omplert els carrers de crits plens de sentiments per la llibertat de Jordi Cuixart, de Jordi Sánchez i dels membres del govern legítim empresonats i de la resta del govern a l'exili i per totes les persones que han treballat per la República i que, a dia d'avui, es veuen encausats o a l'exili. Crits de suport al nostre president escollit democràticament i legítim, Carles Puigdemont. Montcada, en aquest sentit, ha estat un clar exemple de tolerància i indignació pels esdeveniments que estem vivint.

Montcada sempre ha dit no a l'aplicació del 155 que ja hem fet fora.

Montcada diu llibertat per als presos polítics.

Montcada diu no esteu sols ni soles.

Montcada diu ni un pas enrere.

Montcada diu visca la República Catalana.

Montcada diu que seguirem treballant per la vostra llibertat, això encara no s'ha acabat tot i tenir nou govern encapçalat pel MH Quim Torra, no s'ha acabat fins que estigueu tots i totes a casa. Ara heu tornat a Catalunya com a presos polítics, una vergonya més que no podem tolerar. Us volem a casa vostra en llibertat. No oblidem! No pararem! Seguirem lluitant pels vostres drets i per la llibertat del nostre país.

Joan Carles Paredes

Opinions dels grups polítics amb representació al Ple

Irresponsables e incumplidores

El 8 de noviembre el equipo de gobierno de Montcada i Reixac llevó a cabo el penúltimo acto de irresponsabilidad, celebrar un pleno de ordenanzas municipales sin tener el apoyo de ningún partido de la oposición. En este punto cabe recordar que son un gobierno en minoría, algo que no han querido entender a lo largo y ancho de los más de tres años que llevamos de legislatura.

Es evidente que Laura Campos tenía decidido arrancar la campaña electoral y tiró de lo más fácil, del victimismo como bandera, algo muy arraigado en nuestra querida Cataluña, la culpa siempre es de los demás, esa era la única salida que le quedaba a la alcaldesa y la utilizó de forma poco edificante, cabe decirlo.

Cs ha sido imprescindible para aprobar los tres presupuestos anteriores del Ayuntamiento, nuestro voto y nuestras propuestas han servido para desbloquear la situación política de nuestra ciudad, siempre poniendo a las personas en el eje de nuestras decisiones. Además, hemos aprobado junto a este gobierno dos ordenanzas fiscales, siempre bajo la misma premisa que anteriormente les comentábamos, ser responsables con los ciudadanos de Montcada i Reixac. Por ejemplo, hemos logrado que no se suba el IBI en toda esta legislatura, hemos logrado recortar en un 25% la asignación mensual a los partidos políticos, hemos logrado mejoras en diferentes instalaciones de nuestro municipio y un largo etcétera.

Pero siempre nos hemos encontrado con incumplimientos por parte del equipo de gobierno, por lo que les exigimos que cumplan con todo lo firmado en los anteriores presupuestos antes de hablar de los del próximo año y de las ordenanzas fiscales del próximo curso. Creemos que es justo lo que exigimos. Cs no forma parte del equipo de gobierno, estamos en la oposición para construir una alternativa al actual equipo que dirige la ciudad, pero lo hemos hecho siempre con respeto, responsabilidad y anteponiendo los intereses de los montcadenses a los de nuestras siglas. Así entendemos la política y así la practicamos.

No extendemos cheques en blanco a nadie y, mucho menos, a los que han acreditado de forma sobrada su irresponsabilidad y su escaso poder de cumplimiento con lo acordado y firmado.

David Gerbolés

Pressupostos participatius

Fa pocs dies ha acabat la votació dels projectes que es presentaven per als pressupostos participatius del 2019. Cinc projectes es repartiran els diners que el govern municipal ha decidit destinar a tot aquest procés, però darrere la posada en escena i l'èxit de participació que ens volen vendre, cal analitzar si aquesta proposta és realment empoderadora i genera debat i participació entre les veïnes i veïns de la nostre ciutat. Per això, cal mirar alguns punts claus de tot aquest procés. La quantitat econòmica destinada al procés participatiu és de 250.000 euros, xifra gairebé simbòlica, ja que no arriba ni al 0,6% del pressupost municipal. Només a tall d'exemple, a Argentona –amb quasi una tercera part d'habitants que a Montcada–, destinen el doble de pressupost. O a Badalona, l'anterior equip de govern municipal va destinar 14 milions per als projectes elegits per les veïnes.

Per altra banda, l'enviament i votació de propostes sense generar cap tipus de debat entre el veïnat, limitat pràcticament al web, mostren que Montcada i Reixac no té mecanismes participatius col·lectius que empoderin a les veïnes, fet que explica la poca quantitat de propostes i de votacions finals. A més, les bases i el propi funcionament d'aquests pressupostos participatius els acaben convertint en un concurs de popularitat on les entitats es veuen obligades a competir les unes contra les altres per unes quantes engrunes, per aprovar uns projectes molts dels quals són de millora o simple manteniment quotidià de l'espai públic i, per tant, ja hauria de ser obligació municipal detectar i reparar-les.

Des de l'assemblea de la Cup, entenem que la finalitat d'un pressupost participatiu real hauria de ser la d'un procés amb mecanismes de democràcia directa, deliberatius i assemblearis, on les veïnes de cada barri puguin definir les prioritats i la distribució de recursos, amb la plena participació en els processos d'estudi i anàlisis previs a l'aprovació dels pressupostos municipals. Només de la mà d'uns pressupostos populars tindrem les eines com a poble que ens permetin remunicipalitzar serveis, augmentant l'estalvi municipal i millorant les condicions laborals de les treballadores, i podrem impulsar impostos i taxes justes i progressives, carregant l'esforç fiscal en les persones i societats amb majors recursos que ens permetin garantir uns serveis públics de qualitat al nostre municipi.

Josep Galván

La vocació política

Suposo que en els escrits del costat els portaveus ens estarem tirant els plats pel cap: que si no hi ha ordenances, que si irresponsabilitat, que si govern a la deriva, que si no som capaços d'arribar a consensos, que si electoralisme... Deixeu-me fer una reflexió, ja em perdonareu si és una mica agosarada, sobre les ordenances i els pressupostos de l'Ajuntament. Tenim la política econòmica més de dretes que es pugui imaginar. M'explico: amb un pressupost de més o menys 40 milions d'euros l'any, amb només 2 milions d'euros destinats a inversions, hem de pagar, per expropiacions des del 2008, 16 milions d'euros més els interessos, a tres empreses a qui de diners no n'hi deuen faltar –amb tots els respectes i entenent que han defensat els seus interessos. O sigui que, entre tots, cada família montcadenca, classes populars, treballadors, classes mitges, empresaris... paguem a tres dels que més tenen. I això és així per una mala gestió (com a mínim) del govern municipal, que s'arrossega i s'ha fet malament des del 2002 al 2015. Malament cada any. Malament no rebutjar la sol·licitud d'expropiació, malament no defensar-se en els judicis, malament no començar a pagar quan surten les sentències del 2008.

Portem ja més de tres anys de mandat. Dels 21 regidors que fórem escollits a finals de maig de 2015, en quedem 16. Cinc, per ara, han plegat al llarg del mandat per motius diversos. Sembla que a tots ens agrada fer campanyes, però després s'ha de governar i gestionar el dia a dia dels nostres veïns i veïnes i els problemes enquistats que té Montcada que, malauradament, són molts. Qualsevol que es presenti per governar el municipi i representar la seva ciutadania, hauria de ser molt conscient del problema de les zones verdes en mans privades i el risc d'expropiació. No em canso de repetir-ho i d'explicar-ho. És un tema avorrit, tècnic, que a la gent o a la premsa no interessa, diuen. Però, si pensem que a cada montcadenc i montcadenca li toca pagarà més de 600 euros, segur que sí interessa. Amb 8 grups al ple municipal tenim de tot. O sigui que no cal que coincidim ideològica, nacional o políticament. El que sí necessitem és un mínim de lleialtat i compromís amb Montcada. Fins ara ens n'hem sortit. No vull creure que perquè vinguin de nou eleccions no siguem capaços de seguir col·laborant. Si hi som tots, ens en sortirem.

Jordi Sánchez

Ordenanzas: ¡Ni están ni se las espera!

El pasado 8 de noviembre vivimos uno de los mayores episodios de ridículo que se espera de un gobierno municipal. ICV, ERC y Podemos convocaron innecesariamente un Pleno extraordinario para presentar unas ordenanzas que perdieron de manera estrepitosa, con sólo el 40% de los votos. Cuando se gobierna en super minoría se tiene que saber negociar, consensuar, hablar con la oposición, llegar a acuerdos... pero no. Los que tanto presumen de progresistas, de transparencia, de negociadores... está claro que son los peores. En estos momentos vivimos una situación donde no hay presupuesto ni en España, ni en Catalunya, ni en ciudades tan importantes como Madrid o Barcelona y tampoco en Montcada i Reixac. Todos estos ejemplos gobernados por las dos utopías populistas: la separatista y la izquierdista. Unos y otros paralizan las ciudades, los países, las naciones... Son del todo incapaces e ineficaces y viven del cuento, de su cuento. Y ante este panorama, el Partido Popular es más necesario que nunca especialmente como organización política porque nuestras ideas, que son las del centro derecha liberal conservador no nacionalista, han llegado a tener un amplio espacio también en Catalunya y se precisan para combatir las dos utopías anteriores. El pasado 11 de noviembre, como Partido Popular catalán celebramos nuestro XV Congreso Regional con el claro objetivo de lograr el rearme ideológico y la agenda liberal conservadora en políticas públicas. Pero necesitamos un plan nacional de incentivos para el constitucionalismo que no tiene instrumentos en Catalunya. El plan lo debemos diseñar los catalanes que nos sentimos españoles y necesitamos que el PP vuelva a la Moncloa para ejecutarlo. No se hará con Pedro Sanchez: él sólo habla para el 47% separatista y obvia al 53% que no lo somos. Por ello, estamos ante uno de los mayores retos de los últimos tiempos. Sólo así volveremos a ser una sociedad normal, plural, diversa y lejos de las confrontaciones estériles a las que nos han conducido aquellas utopías populistas anteriores: las izquierdas y los independentistas.

Eva García